

1 Οκτωβρίου 2019

Γέροντος Ιωσήφ Βατοπαιδινού, επιστολή: Ξύπνα και μη σπαταλάς το χρόνο σου για ανοησίες!

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#)

Βατοπαίδι, Νοέμβριος 1987

...Πήρα το μικρό σου γραμματάκι και πόνεσα μαζί σου. Μετέφερα στον εαυτό μου την εικόνα των πραγμάτων και αισθανόμενος την ελεεινότητά μου στέναξα προς τον δυνάμενον σώζειν. «Οίμοι Σωτήρ του κόσμου κατέλαβόν με αι ανομίαι μου και ουκ ηδυνήθην του βλέπειν. Τάχυνον ως οικτίρμων και σπεύσον ως ελεήμων εις την βοήθειαν ημών ότι δύνασαι βουλόμενος».

Μυρισμένο μου κρινάκι σαν αποτέλεσμα κάποιου βιώματος έχουν αυτή την εικόνα τα πράγματα, αλλά εμείς τί ζητούμε; Η ζωή, παιδί μου, δεν είναι μόνο αυτή, μιας σαρακοστής, αλλά όλη η προέκταση του βίου. Ας παραδειγματισθούμε τουλάχιστον για νέο ξεκίνημα. Πάντως πρέπει να ξαναρχίσουμε. Ούτε οι ξένες γλώσσες, ούτε άλλη κατά μέρους ασχολία είναι σκοπός ,αλλά η δημιουργία κάποιου χαρακτήρα, κάποιου βιώματος, και τούτος δεν είναι άλλος από μια έμπρακτη χριστιανική αναστροφή, που χωρίς κόπο πλέον στο μέλλον ή άλλη προσπάθεια, να παραμένει σαν κανόνας, σαν δόγμα ζωής.

Αν δεν βάλεις έτσι την βάση και τα θεμέλια, δεν θα κτίσεις, ούτε θα σταθείς. Την τραγικότητα της συνέχειας της αποτυχημένης ζωής χωρίς Χριστό, φοβούμαι να περιγράψω. Νωρίτερα δεν το έλεγα αυτό, γιατί ήταν λίγο ψηλότερα από το ανάστημά σου, τώρα όμως ήλθε η ώρα τους. Άλλοτε ίσως έλεγες, θα φύγω από την φυλακή, να απαλλαγώ από την τυραννία, να μείνω μόνη μου! Τώρα που είσαι μόνη σου διαπίστωσες πόσο αδύνατη είσαι. Δεν θέλω να συνεχίσω, γιατί θα λυπηθείς, και μετά η πληγή μου θα είναι ανίατη, γιατί ξέρεις πόσο, μα πόσο σ' αγαπώ και νοιάζομαι για την προκοπή σου.

Παιδί μου ξύπνα και μη σπαταλάς το χρόνο σου για ανοησίες! Βάλε πρόγραμμα και κράτησέ το με νύχια και με δόντια, ώστε και το φαγητό και τον ύπνο θα παραμερίζεις, για το πρόγραμμά σου, που δεν θα είναι άλλο από τη χριστιανική συνείδηση. Πάντοτε να μετράς την, λέω το όνομά σου και συγκινούμαι, γιατί δεν είναι άλλο παρά η δική μου ψυχή, εγώ ο ίδιος, σαν δούλη και φίλη Χριστού και πολίτης του Ουρανού. Μην ασχολείσαι με την ματαιότητα του κόσμου, σαν μέλος του αιώνας τούτου! Γιατί από τα παραμικρά γεννιούνται τα μεγάλα, και μετά η αιχμαλωσία και η περιφρόνηση γεννά την ξηρασία και την νέκρωση. Αυτός είναι ο νόμος της επιρροής! Λέει κανείς τί πειράζει αυτό ή το άλλο ή εκείνο; Η πυρκαγιά από μια σπίθα γίνεται και ο θάνατος από μια ασήμαντη αιτία!

Αγαπημένο μου σπλάχνο και πνοή της ψυχής μου, είπα πολλά, γιατί πονώ πολύ και όχι για να ελέγξω. Δεν συμφέρει όμως η αμέλεια, γιατί έχει συνέπειες και μάλιστα τραγικές. Ξέρεις τί έρχεται πίσω σε λίγο καιρό; Τότε ποιός θα μας σώσει και πού θα καταφύγουμε; Μα είναι μόνο αυτό; Κάποτε θα πεθάνομε και μετά τούτο κρίσις, κατά τη Γραφή. Βάλε πρόγραμμα συνειδητού βίου για να μείνει μαζί σου η χάρη και ο φωτισμός, για να πετύχεις στη ζωή σου έχοντας τη θεία ευλογία, που είναι αδύνατο να μείνει αν κάνεις υποχωρήσεις. Όταν με το ένα χέρι κρατάμε τον κόσμο και με το άλλο το Χριστό, τίποτε δεν κρατάμε! Σκέψου τα σοβαρά όλα αυτά που είπαμε και ο Θεός να σου δίνει σύνεση.

Πάντοτε προσεύχομαι και σε παρακολουθώ αλλά για να βρίσκει τόπο η ευχή και να μην γυρίζει πίσω, πρέπει εσύ να μένεις προσεκτική στο πρόγραμμά σου, γιατί χωρίς το νόημα του Σταυρού δεν εξηγείται χριστιανική ζωή.

Σε ασπάζομαι καλό μου παιδί και σου εύχομαι πατρικά, με όλη τη δύναμη της ψυχής μου .

Ο πατέρας σου Ιωσήφ.